

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Martina Kříže a Mgr. Gabriely Bašné v právní věci žalobce: **Lagardere Active ČR, a.s.**, se sídlem Praha 2, Wenzigova 4/1872, IČ: 61058297, zast. JUDr. Ladislavem Břeským, advokátem se sídlem Praha 2, Botičská 1936/4, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 22.6.2011, č.j. O-475372/D36021/2011/ÚPV

t a k t o:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) předseda Úřadu průmyslového vlastnictví zamítl rozklad žalobce a potvrdil prvostupňové rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 17.5.2011 o zamítnutí přihlášky slovní ochranné známky zn. sp. O-475372 ve znění „posranej život“. V odůvodnění napadeného rozhodnutí orgán rozhodující o rozkladu konstatoval, že Úřad průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) rozhodl o zamítnutí žalobcovy přihlášky slovní ochranné známky podle § 22 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochranných známkách“) s odůvodněním, že přihlašované slovní označení „posranej život“ je podle § 4 písm. f) téhož zákona vyloučeno ze zápisu do rejstříku ochranných známek, neboť odporuje dobrým mravům, když slovní prvek „posranej“ je všeobecně vnímán jako vulgární a pohoršlivý výraz. Následně orgán rozhodující o rozkladu zmínil obsah námitek uplatněných žalobcem v rozkladu a citoval relevantní právní úpravu (§ 22 odst. 1, § 4 písm. f/ zákona o ochranných známkách). Poté v rámci vypořádání žalobcových námitek konstatoval, že výraz „posranej“ je velmi obhroublým až vulgárním termínem, který je na veřejnosti používán pouze úzkou skupinou spotřebitelů s volnějším

(resp. absentující) chápáním evropských společenských konvencí, kteří tímto výrazem obvykle označují v přeneseném slova smyslu jakoukoliv nepříjemnou situaci či událost. V nepřeneseném významu vyjadřuje termín „posranej“ velmi syrově a bezprostředně potřísnění čehokoliv exkrementy, ovšem lze se domnívat, že častěji bývá užíván právě prvně jmenovaným způsobem, tedy přeneseně.

Dle orgánu rozhodujícího o rozkladu nelze samozřejmě popřít, že slovo „posranej“ vypustí čas od času z úst většina spotřebitelské veřejnosti, zvláště ta spadající do nižších věkových kategorií, nicméně v souladu s dobrými mravy a výše zmíněnými konvencemi chování, dodržovanými většinou obyvatel České republiky, se tak obvykle děje pouze v soukromí, v rámci uzavřeného společenství osob, které se navzájem velmi dobře znají, a nebudou tento výraz apriorně považovat při vzájemné verbální komunikaci za urážlivý či hanlivý, resp. za útok na společenské morální hodnoty, které jsou naší kultuře vlastní. Výluka ze zápisu do rejstříku ochranných známek dle § 4 písm. f) zákona o ochranných známkách je výlukou veřejnoprávní, tudíž jejím smyslem je zabránit zápisu takových označení, která by mohla narušovat či poškozovat vnímání společenských hodnot, vést ke všeobecné vulgarizaci společnosti a negativně ovlivnit např. i řádný duševní vývoj dětí. Ačkoliv je dnešní vnímání značně liberální, a ve sdělovacích prostředcích či na internetu se mohou objevovat termíny, jejichž užití na veřejnosti je z hlediska slušnosti, veřejného pořádku a dobrých mravů krajně nevhodné a nedistingované (přičemž tyto termíny mohou nemalou část spotřebitelské veřejnosti pohoršovat), je nutno daný stav chápat jako jakousi daň za demokratické prostředí, v němž žijeme. Toto liberální pojetí volnosti a svobodomyslnosti však nelze chápat tak extenzivně, aby nevhodné vulgární či hanlivé výrazy (ač jsou určitými skupinami spotřebitelů běžně užívány) mohly získat veřejnoprávní ochranu formou zápisu v rejstříku ochranných známek, když se zcela očividně mohou dotknout morálních hodnot, zásad či smýšlení poměrně širokého okruhu spotřebitelské veřejnosti. V zájmu zachování alespoň základních nepřekročitelných pravidel slušného chování je proto nepřipustné, aby přihlašované označení „posranej život“ bylo zapsáno do rejstříku ochranných známek, protože obsahuje termín „posranej“, jenž není z hlediska dobrých mravů a veřejného pořádku pro svou vulgárnost hodný veřejnoprávní ochrany, kterou rejstřík ochranných známek poskytuje v něm zapsaným označením - ochranným známkám.

Orgán rozhodující o rozkladu doplnil, že není rozhodné, jaký subjekt přihlašované označení zaštiťuje a v rámci jakého projektu a kým má být toto označení užíváno. Z veřejnoprávního hlediska je rozhodující, že by zápisem tohoto označení do rejstříku ochranných známek byla poskytnuta veřejnoprávní ochrana označení, resp. termínu, jehož veřejné užívání je s ohledem na morální zásady a hodnoty, v nichž byli a jsou spotřebitelé v České republice vychováni, nežádoucí. Dodržování těchto morálních zásad a hodnot je v České republice stále živým standardem, který je doposud vštěpován i našim nejmenším, tedy dětem, které by alespoň ze strany státních institucí (a tedy i ze strany Úřadu) měly být ušetřeny jakéhokoliv nevhodného příkladu narušujícího a deformujícího jejich budoucí vnímání společenských hodnot.

Na základě výše uvedeného orgán rozhodující o rozkladu uzavřel, že přihlašované označení zn. sp. O-475372 ve znění „posranej život“ je ve smyslu § 4 písm. f) zákona o ochranných známkách vyloučeno ze zápisu do rejstříku ochranných známek pro rozpor s veřejným pořádkem a dobrými mravy.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě nejprve shrnul průběh

správného řízení a poté konstatoval, že dle názoru žalovaného vyjádřeného v napadeném rozhodnutí je přihlašované označení ve znění „posranej život“ ve smyslu § 4 písm. f) zákona o ochranných známkách vyloučeno ze zápisu do rejstříku ochranných známek pro rozpor s veřejným pořádkem a dobrými mravy. Smyslem této výluky je podle žalovaného zabránit zápisu takových označení, která by mohla narušovat či poškozovat vnímání společenských hodnot, vést ke všeobecné vulgarizaci společnosti a negativně ovlivnit např. i řádný duševní vývoj dětí.

S výše uvedeným názorem žalovaného žalobce nesouhlasí. Poukázal na to, že v současné době probíhá v rámci České republiky reklamní kampaň „posranej život“, která je součástí stejně nazvaného projektu, jenž probíhá na webových stránkách www.posranejzivot.cz a je rovněž podporován v rozhlasovém vysílání programu RADIO BONTON. Projekt „posranej život“ byl koncipován tak, aby posluchači rádií a návštěvníci internetu měli možnost a prostor k tomu, aby se s ostatními podělili o své negativní zkušenosti a zážitky a mohli o nich diskutovat s ostatními. Reklamní kampaň je zaměřena především na mladé lidi a její název byl záměrně vybírán tak, aby tuto skupinu obyvatel oslovil a zaujal. Název kampaně má především mladé lidi provokovat k tomu, aby se do projektu zapojili a sdělili ostatním svůj názor na negativní jevy ve společnosti, se kterými se oni nebo jejich známí setkali. Zvolený název kampaně je dle názoru žalobce zcela v souladu se zákonem a není v rozporu s veřejným pořádkem ani s dobrými mravy, a proto jej není možné podřadit pod označení, která nelze dle § 4 zákona o ochranných známkách zapsat do rejstříku ochranných známek. Jedná se o označení, které se stává stále běžnějším a používanějším úslovím, a to jak v rámci spotřebitelské veřejnosti, tak rovněž ve sdělovacích prostředcích a na internetu. V této souvislosti žalobce uvedl, že česká společnost je čím dál více liberálnější a termíny považované dříve za vulgární začínají být používány stále větším počtem osob, čímž dochází k určitému posunu při posuzování toho, zda je dané slovo urážlivé či vulgární. Žalobce se proto domnívá, že spotřebitelé pochopí pravý význam probíhající reklamní kampaně a nebudou ho chápat jako nemravné či pohoršlivé označení, neboť přihlašované označení takový charakter nemá. V žádném případě se nejedná o nadávku ani vulgární označení. Přihlašované označení je míněno jako nadsázka, která má pouze nadneseně označovat určitou nepříjemnou situaci či událost. Reklamní kampaň není zaměřena proti konkrétním osobám či jejich skupinám.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě konstatoval, že žalobce směřuje pojem ochranné známky a mediální kampaně, a zcela tak opomíjí fakt, že zapsaná ochranná známka by po celou dobu své platnosti mohla být použita nejen v rámci uvedené kampaně, ale v celé škále přihlášených výrobků a služeb. Nelze popřít, že předmětné označení je obecně výrazem vulgárním a jeho užití na veřejnosti je v rozporu s dobrými mravy a zažitými konvencemi chování. Sám výraz „posranej“ v nepřeneseném významu označuje syrovým vulgárním způsobem „potřísněný exkrementy.“ Označení „posranej život“ je vesměs vnímáno v přeneseném smyslu a jako výraz hovorové vulgární češtiny jej používá část relevantní spotřebitelské veřejnosti pro vyjádření „smůly či neúspěchu v životě.“ Děje se tak ale v soukromí při vzájemné komunikaci mezi okruhem osob, které spotřebitel dobře zná a u kterých ví, že způsob jeho vyjadřování nezneužijí a nebudou ho považovat za hanlivý. Jinak řečeno, výraz „posranej život“ není v souladu s pravidly slušného chování a není společensky přijatelné používat jej na veřejnosti.

Dle žalovaného nelze vyloučit, aby se s užíváním předmětného označení setkali spotřebitelé, ať již z mladé generace či stojící mimo ni, kteří budou uvedené označení považovat za vulgární a nepřijatelné. Okruh spotřebitelů je dán volbou výrobků a služeb

v přihlášce ochranné známky. V daném případě je za relevantní okruh spotřebitelů nutno považovat širokou veřejnost, nikoliv jen mladou generaci. Lze důvodně předpokládat, že se s označením setkají i děti, u kterých je i s ohledem na jejich řádný duševní vývoj krajně nevhodné, aby jim takové označení bylo veřejně prezentováno.

Nelze přisvědčit názoru žalobce, že všichni spotřebitelé pochopí jeho záměr a budou přihlašované označení považovat za nadsázku. Názor průměrného spotřebitele na vnímání přihlašovaného označení nelze bez dalšího předjímat, a to tím spíše, že žalobce zaměňuje využití označení v rámci kampaně s přihláškou ochranné známky pro rozsáhlý soubor výrobků a služeb.

K názoru žalobce, že se přihlašované označení stává v důsledku liberalizace společnosti stále běžnějším a používanějším úslovím, žalovaný podotkl, že jako veřejnoprávní instituce nemůže podporovat takovou liberalizaci, v jejímž důsledku by vulgární výrazy, jakým je i „posranej život“, byly posuzovány jako výrazy, které jsou v souladu s dobrými mravy. Častější používání vulgárních a urážlivých slov jistou částí veřejnosti ještě neznamená, že se taková slova stávají slušnými a akceptovatelnými z hlediska známkoprávní ochrany. Smyslem ustanovení § 4 písm. f) zákona o ochranných známkách a úkolem Úřadu není podporovat takovou vulgarizaci společnosti, která by snižovala standard morálních zásad a hodnot ve společnosti, a vytvářela tak pro mladou generaci a děti negativní vzor chování.

Při ústním jednání před soudem setrvali účastníci řízení na svých dosavadních písemných podáních a procesních stanoviscích; žádné další argumenty podstatné pro rozhodnutí ve věci samé neuvedli.

Soud při jednání rozhodl, že nebude provádět dokazování důkazy označenými v žalobě, neboť se jedná o listiny, které jsou součástí správního spisu, z něhož soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí nutně vychází.

V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 1 zákona o ochranných známkách ochrannou známkou může být za podmínek stanovených tímto zákonem jakékoliv označení schopné grafického znázornění, zejména slova, včetně osobních jmen, barvy, kresby, písmena, číslice, tvar výrobku nebo jeho obal, pokud je toto označení způsobilé odlišit výrobky nebo služby jedné osoby od výrobků nebo služeb jiné osoby.

Dle § 4 písm. f) zákona o ochranných známkách se do rejstříku nezapíše označení, které je v rozporu s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy.

Podle § 22 odst. 1 věta první zákona o ochranných známkách není-li přihlašované označení způsobilé zápisu podle § 4 nebo § 6, Úřad přihlášku zamítne.

Žaloba není důvodná.

Soud plně přisvědčuje klíčovému závěru žalovaného, že přihlašované označení je v rozporu s veřejným pořádkem a dobrými mravy, a proto není způsobilé zápisu do rejstříku ochranných známek. Argumentaci žalovaného obsaženou v napadeném rozhodnutí, o kterou je tento závěr opřen, považuje soud za naprosto přiléhavou a takřka vyčerpávající, a proto mu

nezbývá, než aby na ní odkázal a převzal jí jako argumentaci vlastní (takový postup aproboval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27.7.2007, čj. 8 Afs 75/2005-130).

Ve shodě s názorem žalovaného má soud za to, že slovo „posranej“ je vulgárním výrazem, který v nepřeneseném významu znamená „potřísněný exkrementy“, zatímco v přeneseném významu je toto slovo užíváno s cílem vyjádřit, popř. zdůraznit negativní vlastnost jiného předmětu či jevu. Slovní spojení „posranej život“ je výrazem hovorové vulgární češtiny, užívaným pro vyjádření „smůly či neúspěchu v životě“. Podstatné pro posouzení dané věci je to, že většina spotřebitelů i v dnešní době vnímá toto slovní spojení jako *vulgární*, a proto jej zpravidla neužívá na veřejnosti, neboť správně chápe, že je to v rozporu s dobrými mravy. Jsou samozřejmě jednotlivci či jisté skupiny osob, které i v běžném projevu na veřejnosti vulgaritu všeho rázu běžně užívají či dokonce nadužívají. To ale neznamená, že jimi pronášené vulgarity v důsledku toho pozbývají svůj vulgární charakter a stávají se jakousi společenskou normou. Totéž platí pro vulgární výrazy, které se vyskytují ve svobodném prostředí nikým necenzurovaných internetových diskusí a textů.

Jak žalovaný správně zdůraznil, výluka ze zápisu do rejstříku ochranných známek zakotvená v § 4 písm. f) zákona o ochranných známkách je výlukou *veřejnoprávní*. Jejím smyslem je zabránit zápisu takových označení, která by mohla narušovat či poškozovat vnímání společenských hodnot, vést ke všeobecné vulgarizaci společnosti a negativně ovlivnit např. i řádný duševní vývoj dětí. To, že se v dnešní liberální společnosti nejen ve veřejně pronášených projevech některých jednotlivců, ale i ve sdělovacích prostředcích či na internetu objevují vulgární výrazy, jejichž užití na veřejnosti je z hlediska obecné slušnosti, veřejného pořádku a dobrých mravů krajně nevhodné, nemůže vést k tomu, aby tyto výrazy získaly veřejnoprávní ochranu zápisem do rejstříku ochranných známek a byly následně svými vlastníky legálně užívány v souladu se základní funkcí ochranných známek k odlišení výrobků nebo služeb vlastníka ochranné známky od výrobků nebo služeb jiných soutěžitelů.

Právě to měl žalovaný na mysli, když v napadeném rozhodnutí uvedl, že pro posouzení věci není podstatné, že žalobce dle svého tvrzení hodlal přihlašované označení užívat v rámci probíhající reklamní kampaně nesoucí stejný název. Smysl kampaně, cílová skupina, na kterou je tato kampaň zaměřena, jakož i to, že se účastníci kampaně svými příspěvky mohou podílet na vytváření zábavného internetového portálu a na vysílání Rádia Bonton, jsou pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí vskutku irelevantní, neboť tyto skutečnosti nemohou nic změnit na tom, že slovní spojení „posranej život“ je obecně vulgárního charakteru a řada spotřebitelů by jej takto vnímala a jeho užívání na veřejnosti považovala za jsoící v rozporu s dobrými mravy či narušující veřejný pořádek, jenž je nutno chápat jako normativní systém, na kterém je založeno fungování společnosti v daném místě a čase a jenž v sobě zahrnuje nejen normy právní, politické, ale i mravní a morální.

To, že žalobce nebo některé osoby, na které je reklamní kampaň zaměřena, budou vnímat přihlašované označení jako nadsázku, ještě neznamená, že toto označení by stejným způsobem vnímali ostatní spotřebitelé. Žalobce nepožadoval po Úřadu schválení názvu reklamní kampaně, ale zápis přihlašovaného označení do rejstříku ochranných známek. Pokud by Úřad jeho žádosti vyhověl, byl by žalobce oprávněn toto obecně vulgární sousloví užívat nikoliv pouze v rámci příslušné reklamní kampaně, na kterou se neustále odvolává, ale k označování veškerých svých výrobků a služeb, pro které by byla taková ochranná známka zapsána, bez ohledu na to, zda nějak souvisí se zmiňovanou reklamní kampaní. Charakter přihlašovaného označení je proto nutno posuzovat z hlediska široké veřejnosti, které jsou určeny výrobky a služby uvedené v přihlášce ochranné známky, a nikoliv pouze z hlediska spotřebitelů, na které je zaměřena reklamní kampaň.

Jak je patrné z přihlášky předmětné ochranné známky, tato měla sloužit k označení široké škály výrobků a služeb (příkladmo lze uvést nahrané a nenahrané nosiče zvuku a obrazu, časopisy, publikace, propagační tiskoviny, reklamní a propagační činnost prostřednictvím jakéhokoli média, inzertní činnost, provozování televizního a rozhlasového vysílání, či dokonce vzdělávací činnost). Pokud by bylo přihlašované označení zapsáno jako ochranná známka do rejstříku, získal by žalobce veřejnoprávní oprávnění užívat toto sousloví k označování těchto, jakož i dalších v přihlášce uvedených výrobků a služeb. Případné nesouhlasné projevy slušně vychovaných spotřebitelů, kteří by veřejné užívání takové ochranné známky právem vnímali jako nemravné nebo narušující veřejný pořádek, by pak žalobce mohl odbýt poukazem na to, že Úřad v rámci věcného průzkumu prováděného podle § 22 zákona o ochranných známkách rozpor takového označení s veřejným pořádkem a dobrými mravy neshledal, a že žalobci v důsledku zápisu přihlašovaného označení do rejstříku nemůže v jeho veřejném užívání nikdo bránit. Je nanejvýš pravděpodobné, že při užívání přihlašovaného označení jako ochranné známky ve spojení s širokým okruhem výrobků a služeb vymezeným v přihlášce by se s tímto souslovím jakožto ochrannou známkou setkávaly i děti všech věkových kategorií, které běžně poslouchají rádio či sledují televizní vysílání. Valné většině z nich by jistě přišlo podivné, že slovní spojení, za jehož užití ve škole by byli učitelem přinejmenším napomenuti, může být veřejně užíváno jako ochranná známka. Žalovaný, veden snahou zabránit porušování elementárních morálních zásad a hodnot, na kterých je naše společnost zbudována, této nežádoucí situaci zamítnutím žalobcovy přihlášky zabránil. S jeho argumentací, že děti by alespoň ze strany státních institucí, mezi něž patří i Úřad, měly být ušetřeny jakéhokoliv nevhodného příkladu narušujícího a deformujícího jejich budoucí vnímání společenských hodnot, se soud v plném rozsahu ztotožňuje.

Žalovaný tedy postupoval v souladu se zákonem, když žalobcovu přihlášku slovní ochranné známky ve znění „posranej život“ zamítl, neboť přihlašované označení skutečně není způsobilé zápisu do rejstříku ochranných známek vzhledem k jeho rozporu s veřejným pořádkem a dobrými mravy ve smyslu § 4 písm. f) zákona o ochranných známkách.

Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů

vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. listopadu 2014

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Lucie Horáková